

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej v právnej veci navrhovateľky **J., s. r. o.** so sídlom v B, V., IČO: X. *zastúpenej Mgr. J., advokátkou*, so sídlom v B, C., proti odporkyni **Mestskej časti Bratislava – Staré mesto** so sídlom v Bratislave, Vajanského nábrežie 3, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. j.: 81411/33232/sprč/2005-R zo dňa 30.8.2005, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/204/2005-49 zo dňa 12.11.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/204/2005-49 zo dňa 12.11.2007 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne č. j.: 81411/33232/sprč/2005-R zo dňa 30.8.2005 **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie odporkyne č. j.: 81411/33232/sprč/2005-R zo dňa 30.8.2005, ktorým navrhovateľke prevádzkujúcej K. – R.

S. so sídlom v B, V., uložila pokutu vo výške 40.000,-Sk z dôvodu, že porušila Všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava – Staré mesto č. 1/2005 o pravidlách času predaja v obchode a času prevádzky služieb a o ochrane obyvateľstva pred rušením nočného pokoja tým, že dňa 5.6.2005 pri kontrole Okrskovej stanice Mestskej polície Bratislava – Staré Mesto bola prevádzka otvorená o 04.30 hod., nachádzalo sa v nej dvadsať osôb a vo vnútri hrala hlasná reprodukovaná hudba, a zodpovedná vedúca M. pokutu uloženú kontrolným orgánom v blokovom konaní vo výške 1 000 Sk odmietla zaplatiť. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Zároveň navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 1 000 Sk.

Krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil poukazom na § 1 a § 8 ods. 2 Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava – Staré Mesto č. 1/2005 (ďalej aj „VZN“) majúc za zistené, že správne konanie bolo začaté z dôvodu porušenia VZN, nakoľko pri kontrole Okrskovej stanice Mestskej polície Bratislava – Staré Mesto dňa 4.6.2005 o 04.30 hod. bolo zistené, že v prevádzke S. na P. ulici hrala hlasná reprodukovaná hudba a zodpovedná osoba za prevádzku sa nepreukázala rozhodnutím o prevádzkovej dobe po 22. hodine. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie starostu Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto zo dňa 15.4.2005 hovorí o prevádzkovej dobe od 10.00 hod. do 22.00 hod. v dňoch pondelok až nedeľa a kontrola mestskej polície bola vykonaná v čase o 04.30 hod., krajský súd mal za to, že v prejednávanom prípade došlo zo strany navrhovateľky k porušeniu vyššie citovaného VZN, a preto rozhodnutie odporkyne s poukazom na § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil ako vecne správne a v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka namietajúc, že krajský súd vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu veci, keď mal za preukázané zo strany polície, že navrhovateľka porušila VZN, pričom ani policajná hliadka podľa jej názoru nekonala v súlade so zákonom, nakoľko mala najskôr upozorniť, že došlo k rušeniu nočného klúdu. Navrhovateľka preto navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť považujúc uloženie pokuty navrhovateľke za odôvodnené a odvolacie dôvody navrhovateľky za bezpredmetné. Mala za to, že poriadkový orgán hlavného mesta Slovenskej

republiky Bratislavy, mestská polícia, má predovšetkým za úlohu kontrolovať dodržiavanie všeobecne záväzných nariadení ako hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, tak aj mestských častí, a preto úradný záznam z 5.6.2005 považuje za pravdivý, a zistené skutočnosti v ňom za objektívne zistené. Odporkyňa poukázala na to, že vo svojom rozhodnutí neposudzovala, či v inkriminovaný deň v skorých ranných hodinách dochádzalo k rušeniu nočného klľudu, ale posudzovala nedodržanie prevádzkovej doby v predmetnej prevádzkovej jednotke, a z toho dôvodu nebolo potrebné zodpovednú osobu prevádzkovej jednotky upozorňovať na toto porušenie, nakoľko ona sama musela vedieť, že k porušovaniu dochádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec na odvolacom pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP s použitím § 250l ods. 2 OSP a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporkyne nie je v súlade so zákonom.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplynulo, že starosta odporkyne ako správny orgán podľa § 17 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave rozhodol podľa § 46 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov o uložení pokuty vo výške 40.000,--Sk navrhovateľke, pričom vo výroku uviedol, že navrhovateľka, ktorá prevádzkuje K. – R. S., porušila všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava – Staré Mesto č. 1/2005 o pravidlách času predaja v obchode a času prevádzky služieb a o ochrane obyvateľstva pred rušením nočného pokoja tým, že dňa 5.6.2005 pri kontrole Okrskovej stanice Mestskej polície Bratislava – Staré Mesto bola prevádzka otvorená o 4.30 hod., nachádzalo sa v nej 20 osôb a vo vnútri hrala reprodukováaná hudba. Vo výroku zároveň konštatoval, že kontrolný orgán zodpovednej vedúcej uložil pokutu v blokovom konaní 1 000,-- Sk, ktorú odmietla zaplatiť.

Najvyšší súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či vyššie citovaný výrok preskúmaného rozhodnutia odporkyne je zrozumiteľný.

V správnom súdnictve preskúmajajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú,

menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté (§ 244 ods. 1, 3 OSP).

Z úvodnej časti VZN č. 1/2005 vyplýva, že Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Staré Mesto sa uznieslo na tomto všeobecne záväznom nariadení podľa § 4 ods. 3 písm. i/ a § 6 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, § 15 ods. 2 písm. a/ zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov, § 13x písm. c/ zákona č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí v znení neskorších predpisov a podľa čl. 6 ods. 2 písm. s/ bod 4 Štatútu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy.

Toto všeobecne záväzné nariadenie určuje pravidlá času predaja v obchode a času prevádzky služieb na území mestskej časti Bratislava - Staré Mesto a ochranu obyvateľstva pred rušením nočného pokoja z predaja v obchode a z prevádzky služieb.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 2 VZN č. 1/2005 právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá poruší toto nariadenie, môže starosta uložiť pokutu do výšky 200 000 Sk.

Podľa § 28 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení platnom do 30.6.2007, t. j. v čase vydania preskúmaného rozhodnutia odporkyne starosta môže uložiť právnickej osobe pokutu do 200 000 Kčs, ak právnická osoba

a) neudržiava čistotu a poriadok na užívanom pozemku alebo inej nehnuteľnosti, a tým naruší vzhľad alebo prostredie mestskej časti, alebo znečistí verejné priestranstvo, alebo odkladá veci mimo vyhradených miest,

b) poruší všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti,

c) nesplní v určenej lehote bez vážneho dôvodu povinnosť uloženú starostom poskytnúť osobnú alebo vecnú pomoc pri odstraňovaní následkov živeľnej pohromy alebo inej mimoriadnej udalosti.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pokutu podľa odsekov 1 a 2 možno uložiť do 2 mesiacov odo dňa, kedy sa primátor, resp. starosta dozvedel o tom, kto sa porušenia dopustil, najneskôr do jedného roka od spáchania konania opodstatňujúceho uloženie pokuty. **Pri ukladaní pokút sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.**

Všeobecným predpisom o správnom konaní je zákon č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok).

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku v platnom znení správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy občanov a organizácií a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní a pri vydávaní rozhodnutia zachovali procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

Podľa § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2 správneho poriadku upravujúceho náležitosti rozhodnutia rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia. Určujú sa v ňom konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Výrok je potrebné odlišiť od ostatných obsahových náležitostí rozhodnutia. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci, je teda

jadrom celého rozhodnutia, preto len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný.

Správny poriadok vo vyššie citovanom ustanovení § 47 obsahuje povinné obsahové náležitosti výroku. Vždy je potrebné uviesť ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Rovnako je nevyhnutné, aby z výroku bolo jasné, kto je adresátom rozhodnutia (účastník konania) a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť) resp. autoritatívne potvrdzuje.

Výrok musí byť formulovaný jasne, stručne a pritom určite, aby účastník konania i orgán, ktorý má rozhodnutie preskúmať, resp. vykonať, mohol bezpečne a bez pochybností poznať výsledok konania.

V konkrétnom prípade žalovaný správny orgán uvedené zásady určitosti a zrozumiteľnosti nerešpektoval.

Odvolačný súd poukazuje predovšetkým na to, že výrok preskúmaného rozhodnutia odporkyne neobsahuje zákonnú náležitosť - uvedenie ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Odporkyňa vo výroku konštatovala porušenie všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava – Staré Mesto č. 1/2005 o pravidlách času predaja v obchode a času prevádzky služieb a o ochrane obyvateľstva pred rušením nočného pokoja zo strany navrhovateľky bez toho, aby konkretizovala, ktoré konkrétne ustanovenie tohto VZN navrhovateľka porušila. Už samotná táto vada výroku rozhodnutia odporkyne spôsobila podľa názoru odvolacieho súdu nezákonnosť rozhodnutia odporkyne z dôvodu nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti výroku a následne aj celého správneho rozhodnutia.

Rovnako je potrebné uviesť, že vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný tiež priamo z ustanovenia § 47 ods. 2 správneho poriadku. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktoch, je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných

skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel' dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynúiteľné exekúciou. Výrok rozhodnutia o postihu za iný správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, poruší ustanovenie § 47 ods. 2 správneho poriadku. Z výroku preskúvaného rozhodnutia odporkyne nebolo možné zistiť, či a aká povinnosť bola navrhovateľkou porušená, čo malo tiež za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia odporkyne pre nezrozumiteľnosť.

I keď je potrebné vytknúť navrhovateľke, že ňou podané odvolanie nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd odvolanie prejednal a vo veci rozhodol z dôvodu, že v konaní správneho orgánu došlo k takej vade konania, ktorá mala za následok nezákonnosť rozhodnutia odporkyne.

Bude úlohou správneho orgánu, aby vyššie vytknuté vady vo svojom ďalšom konaní odstránil s tým, že sa tiež vysporiada s námietkami navrhovateľky v odvolaní.

Na vyššie uvedené procesné vady rozhodnutia správneho orgánu odvolací súd prihliadol z úradnej moci z dôvodu, že spôsobili nezákonnosť preskúvaného rozhodnutia odporkyne v zmysle § 250i ods. 3 OSP, pričom v tomto prípade nebol viazaný rozsahom a dôvodmi opravného prostriedku a odvolania navrhovateľky, nakoľko krajský súd tieto vady

preskúmaných rozhodnutí nechal bez povšimnutia. Z dôvodu zrušenia rozhodnutia správneho orgánu z procesných dôvodov (nezrozumiteľnosť výroku, neúplnosť výroku správneho rozhodnutia) sa odvolací súd vecou meritórne nezaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade so zákonom, a keďže súd prvého stupňa rozhodnutie odporkyne potvrdil, odvolací súd napadnutý rozsudok s poukazom na § 250ja ods. 3 vety prvej OSP a s použitím § 250l ods. 2 OSP zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zrušil v zmysle § 250j ods. 3 vety prvej OSP s použitím § 250l ods. 2 OSP z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a neúplnosť jeho výroku a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V zmysle ustanovenia § 250j ods. 6 OSP je správny orgán viazaný právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta druhá OSP a s použitím § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom sa ich náhrada nepriznáva; úspešnej navrhovateľke z dôvodu hodného osobitného zreteľa, nakoľko rozhodnutie odporkyne bolo zrušené z iných dôvodov než uviedla navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku resp. v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave, dňa 17. júna 2009

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth